

ת"פ 25412/02/16 - מדינת ישראל נגד תאסיר דבסאן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 יולי 2016

ת"פ 25412-02-16 מדינת ישראל נ' דבסאן(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד קובי הרוש

נגד

הנאשם

תאסיר דבסאן (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, וכן עבירה נוספת של החזקת סם לצריכה עצמית. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן במועדים הרלוונטיים שי מש השוטר מנחם חן כסוכן סמוי, במטרה להילחם בתופעת הסחר בסמים בעיר רהט.

ביום 13.1.2016, בסמוך לשעה 14:45, בשטח עפר מול אזור התעשייה ברהט, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש, בכך שמכר לסוכן 4 יחידות של סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של 8.80 גרם נטו, תמורת 400 ₪.

על-פי המתואר באישום השני, החזיק הנאשם ביום 24.1.2016, באזור התעשייה ברהט, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו 1.2 גרם, לצריכתו העצמית.

על-פי המתואר באישום השלישי, ביום 1.2.2016 בסמוך לשעה 15:00 בשטח עפר מול אזור התעשייה ברהט סחר הנאשם בסם מסוכן בכך שמכר לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל 6.2 גרם נטו, תמורת 300 ₪.

במסגרת ההסדר לא היתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם כי בטרם יישמעו הטיעונים לעונש, הנאשם יישלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן למבוגרים.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם בן 27, רווק, עד למעצרו הנוכחי עבד באולם שמחות בתל אביב בתפקידי ניקיון, וזאת במשך כ 5 שנים, עוד עולה כי לנאשם מגבלה בעיניו מסוג קרטוקונוס שמתבטאת בפגיעה בקרנית העין וכי לפני 5 שנים עבר ניתוח להשתלת קרנית.

הנאשם מוסר כי סיים 12 שנות לימוד ומגיל צעיר הצליח להתמודד באופן חיובי עם המגבלה שלו. עם זאת בגיל 15 חלה הרעה בראייתו ובעקבות כך חזר ללימודים והשתלב בעבודה. הנאשם פירט עוד ביחס לטיפולים הרפואיים אליהם הוא נזקק, וכי מאז הניתוח הראשון שעבר בשנת 2004 מקבל קצבה בגין 74 אחוזי נכות מהמוסד לביטוח הלאומי. הנאשם בן לזוג הורים ו-11 אחים בגילי 12-30. לדבריו, מדובר במשפחה נורמטיבית וכי הוריו ניהלו אותו לאורח חיים מתפקד.

ביחס לשימוש בחומרים משני תודעה, ציין כי בעקבות המגבלה הכאבים מתמשכים החל לעשן חשיש לפני כשמונה שנים, מאז ועד למעצרו הנוכחי, מעשן חשיש באופן רציף ויום יומי. לצד האמור לעיל הוסיף כי כיום בעקבות מעצרו הנוכחי נגמל פיזית מהשימוש בסם. בשיחה התקשה להביע עמדה חד משמעית ביחס לשימוש חוזר בחומרים משני תודעה ואולם כיום נמצא בתהליך של בחינת דרכים חלופיות להתמודד עם קשייו, ואינו מעוניין ואינו זקוק לעזרת גורמי הטיפול בתהליך זה.

ביחס לעבירות הנוכחיות הודה בביצוען ותיאר כי בוצעו על רקע השימוש שלו בסמים. לדבריו, באחד הימים פנה אליו חבר וביקש לסייע לו ויעביר סמים לאדם נוסף אותו הגדיר החבר כבעל הבית שלו. תייסר סמך על חברו ולכן לא חש לבצע את העסקאות. לדבריו, ביצע את העסקאות מתוך כוונה לקבל חלק מהסם, וכך להשיג סמים ללא הוצאה כספית מצידי. בשיחה ציין שהוא מבין שהתנהג באופן פזיז, תוך שימוש בשיקול דעת מוטעה, ותלה זו בהיותו תחת השפעת סמים ומציאת פתרונות קלים להשגתם. לדבריו, מבין את המחירים האפשריים של סחר בסמים, ולכן יימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד, אם כי לא שלל אפשרות לשימוש חוזר בחומרים משני תודעה.

בהערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן מונה היותו בעל יכולות ורבאליות וקוגניטיביות תקינות, המתפקד מבחינה תעסוקתית אגב התמודדות עם מגבלה רפואית משמעותית, לקיחת אחריות ויכולת מסוימת לבחון אלמנטים מכשילים. כך גם ההתרשמות הינה שההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבורו. בבחינת גורמי הסיכון מצוינת התמודדות לא מיטיבה עם מגבלתו הרפואית, עמדות מקלות ביחס לעבירות בפרט ושימוש בסמים בכלל, קשר עם חברה שולית ושימוש ממושך בסמים על רקע חסכים רגשיים. הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ולתפיסתו אינו זקוק לכך. שירות המבחן, בשקלול הדברים, ממליץ על עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ולחלופין מאסר קצר לצד ענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ר' בעניין זה ע"פ 8641/12 **סעד נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (05.08.2013)). בעניין זה יש לציין תחילה, כי זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ר' למשל ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.10.2014); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 **פלוגי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (27.08.2014); ע"פ 3164/14 **גיא פן נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.06.2015); וע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בענין ג'אבר, כדי להכריע בסוגיה, על בית המשפט להשתמש ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק תיחשבה לאירוע אחד. כך גם צוין, כי מבחן "הקשר ההדוק" איננו מבחן קשיח ועתיד להתפתח ממקרה למקרה (עוד בענין מבחן "הקשר ההדוק" אשר אומץ בענין אחמד בני ג'אבר, ר' ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**; ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**; רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל** [פורסמו במאגרים המשפטיים]; ע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] [24.06.2015]).

בעניינו מצאתי לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים הואיל והעסקאות מבוצעות במועדים שונים, תוך הפרדה ברורה מסיומה של אחת לתחילתה של רעותה. עובר לכל אחת מהעסקאות ערך הנאשם שיקולי "עלות וסיכון מול תועלת", יכול היה להימנע מלהיות מעורב, בה וחרף כך בחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום. המדובר באישומים שאין לראותם כחלק מתכנית עבריינית אחת בפרט כאשר ייזום הרכישות וקביעת המועד לביצוע נעשו כפי הנראה על-ידי הסוכן (בהנחיית מפעיליו). כשזו תמונת הדברים ישנו קושי לקבל את הטענה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת של הנאשם.

על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (6.9.12) לענין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל** (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2557/12 **תמם פרדי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (05.04.2013):

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק'..."

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא הינו רחב, תוך שבית המשפט שת ליבו לסוג הסם, לכמות, לטיב העבירה (תיווך, ניסיון סחר, סחר) מספר העסקאות ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור הסם וכן ליתר הנסיבות האופפות את העסקאות.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הסחר בסם:

רע"פ 3627/13 **ארן שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.13) - נדחתה בקשת רשות ערעור ועונש של 7 חודשי מאסר בפועל בגין 2 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.87 גרם בתמורה ל-160 ₪ - נותר על כנו;

ברע"פ 4267/05 **אלי בוקובזה נ' מדינת ישראל** (29.5.05) נדחתה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לפיו נידון הנאשם לשנת מאסר בפועל בגין שתי עבירות של סחר בסם, עבירת אספקת סם וכן עבירת אחזקת סם לשימוש עצמי;

עפ"ג 59476-05-13 **מדינת ישראל נ' בלאלא בן מוסטפא מצרי** (4.10.13) - התקבל ערעור על קולת העונש בגין 2 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 2 עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים לצריכה עצמית וכן 2 עבירות של סחר בסם מסוכן. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו הנאשם מ-8 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשים;

עפ"ג 31724-08-12 **בן שיטריט נ' מדינת ישראל** (25.12.12) - התקבל ערעור על חומרת העונש בגין עבירה של אספקת סם מסוכן ו-3 עבירות של סחר בסם מסוכן ולפיכך הופחת העונש מ-17 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשים;

ע"פ (חי') 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (25.10.12) - נדחה ערעור על חומרת העונש לפיו הוטל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בגין 2 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש;

עפ"ג 19741-11-11 **בראנץ' נ' מדינת ישראל** (11.12.11) - התקבל ערעור מטעם הנאשם על חומרת בגין 5 אישומים של סחר בסם והנאשם נידון, בין היתר, ל-30 חודשי מאסר בפועל;

עפ"ג 51421-11-10 **גליק נ' מדינת ישראל** (8.2.11) - ערעור על חומרת העונש בגין 3 עבירות של סחר בסם מסוכן וכן בעבירת התיווך נדחה ולפיכך עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים נותר על כנו;

בת"פ 19902-12-12 **מדינת ישראל נ' עיאש** (9.7.13) - כב' השופט עדן קבע מתחם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין 2 עבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה של אספקת סם וכן עבירה של אחזקת סם שלא לשימוש עצמי;

בת"פ 20876-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (14.4.13) - קבע כב' השופט עדן מתחם הנע בין 24-ל-6 חודשים בגין עבירות של סחר בסם מסוכן נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח;

בת"פ 19968-12-12 **מדינת ישראל נ' סלימאן אלדלעה** (6.6.13) - כב' השופט עדן קבע מתחם הנע בין 9 ל-6 חודשים וזאת בגין עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן וכן עבירת סחר בסם מסוכן;

בת"פ 4310-12-11 **מדינת ישראל נ' חנניה דהן** (4.12.12) - נקבע מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין עבירת סחר בסם מסוכן מסוג הרואין וכן הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו;

בת"פ 33804-01-12 **מדינת ישראל נ' חביב עזרן ואח'** (13.11.12) - כב' השופט קובו קבע בגין האישומים אשר עניינם עבירה בודדת של סחר בסם מסוכן מתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. כמו כן, בגין עבירה בודדת של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית קבע מתחם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל;

בת"פ 1392/09 **מדינת ישראל נ' אזמה** (14.12.09) - נדון הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין 3 אישומים בסחר בסם מסוג חשיש בכמויות קטנות;

בת"פ 13724-03-16 **מדינת ישראל נ' מרגי** נגזרו על נאשם במסגרת הסדר סגור לעניין העונש 12 חודשים מאסר בפועל בגין שתי עבירות של סחר בסם מסוכן במשקל 20 גר' כל פעם, יחד עם עבירה נוספת של החזקת סם לצריכה עצמית במשקל 44 גר'.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת הסמים לשימוש עצמי נעה בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשים בודדים מאסר בפועל. גם בעבירה זו בית המשפט שת ליבו בין היתר לטיב הסם, כמותו ואופן החזקתו. ביחס לכך ר' בין היתר:

בת"פ 26406-10-11 **מדינת ישראל נ' איוון סיפל** (30.1.12) - הוטלו על הנאשמת 5 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין עבירות של שימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית וכן עבירת הדחת קטין לסמים מסוכנים;

בת"פ 15014-09-10 **מדינת ישראל נ' בדיר** (13.7.11) - כב' השופט עדן הטיל עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים בגין עבירות החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית וכן החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית;

בת"פ 44460-12-10 **מדינת ישראל נ' מוחמד חאג יחיא** (15.6.11) נגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי למשך 3 חודשים בגין עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית;

בת"פ 1431-09 **מדינת ישראל נ' יהונתן כוון** (4.5.10) הוטל על הנאשם, בין היתר, עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. בהקשר לכך, אין מחלוקת כי הנאשם והסוכן לא הכירו אחד את השני טרם ביצוע אותן עסקאות, מכאן ברי שאין מדובר במכירת סם על רקע חברי אלא כמי שמציע מרכולתו לכל דורש ונוהג כמנהגם של סוחרי סמים. גם אם הנאשם, כפי דברי, ביצע את אותן עסקאות כטובה עבור

חבר עליו סמך (דבר אשר אין לו תימוכין למעט דבריו לקצין המבחן), הרי שחלקו בהוצאת העסקה לפועל משמעותי באשר הוא זה שמגיע למקום המפגש, הוא זה שנותן את הסם ומקבל תמורתו את הכסף. גם אם הנאשם מצוי בסופה של שרשרת הפצת הסם ומצוי בקשר עם הלקוח, נקבע לא אחת כי בעבירות של סחר בסם יש לנקוט בגישה נוקשה כלפי כל שרשרת הפצת הסם.

יתירה מזו, עצם ביצוע העסקה תוך מעורבות צדדים נוספים יש בו כדי להקל מחד על ביצועה, ומאידך להקשות על גילוי אלו הנוטלים בה חלק. המדובר בשלוש עבירות סמים המבוצעות בהפרש של כשבוע וחצי האחת מהשנייה, המבוצעות באותו דפוס פעולה (ביחס לאישומים 1 ו-3). המדובר במעשים המבוצעים באור יום בסמיכות לאזור התעשייה ברהט, דבר המלמד על לא מעט תעוזה. כמכלול, התמונה הנלמדת מעובדות כתב האישום היא כזו ולפיה לנאשם מעורבות עמוקה בעולם הסמים, בין אם כצרכן ובין אם למטרות סחר.

הנאשם נוטל חלק בעבירות הסחר לצורך מימון צריכתו העצמית, ובכך יש לאבחנו לקולא אל מול מי אשר מבצעים עבירות בכגון דא על רקע בצע כסף גרידא. הגם כך, יש להצר על כך שהנאשם שבעצמו מהווה דוגמא מוחשית לנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסם חוטא ומחטיא אחרים בצריכת סם.

בתיק זה עסקינן בסם מסוג חשיש אשר אינו נמנה עם הסמים הקשים והקטלניים, לצד זאת, אין להקל בו ראש ובעניין זה אפנה לדברי כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' יריב טולדנו (לא פורסם): **"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."**

על "המדורן החלקלק" שבשימוש בסמים ראו ע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מ"י** (פורסם בנבו) (19/11/2007): **"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה"**.

עוד ראו בעניין זה רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [17.1.2013]). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.).

אשר לנזק בפועל, הואיל ומדובר בסם שנמכר לסוכן הרי שהסם לא מצא דרכו לצרכנים השונים. לצד האמור לעיל, ובבחינת הנזק הפוטנציאלי - רבות דובר בפסיקה על המעגלים הנרחבים אשר נפגעים מביצוע עבירות בכגון דא ובפרט לכך, שלרוב השימוש בסמים יוצר עבירות נלוות אחרות.

מנגד ולקולא בית המשפט ייקח בחשבון כי כמויות הסם אינן גדולות, ומשקלן המצטבר מגיע לכדי 16.2 גר'. כך הם גם פני הדברים ביחס לתמורה המצטברת המסתכמת ב-700 ₪. החזקת הסם לצריכה עצמית נמצאת אף היא במדרג הבינוני - נמוך, על רקע טיב וכמות הסם (אם כי החזקתו בפרהסייה מהווה נסיבה לחומרא).

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע מתחם עונש הולם עבור כל אחד מהאישומים 1 ו-3 הינו כזה הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, ואילו בגין האישום השני - כזה הנע בין עונש צופה פני עתיד ועד 5 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא בית המשפט לוקח בחשבון את הודאתו של הנאשם, שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות.

להתרשמות שירות המבחן, ההליכים הנוכחיים מהווים גורם מרתיע עבור הנאשם, והביאו אותו ליכולת מסוימת לבחון את האלמנטים המכשילים בהתנהגותו.

לנאשם נסיבות חיים מורכבות הנובעות בעיקרן ממגבלה רפואית עימה הוא מתמודד מגיל צעיר ונוגעת למחלת ראייה אשר נותנת את אותותיה במכלול התנהלותו. הנאשם, על-פני הדברים, מגלה יציבות תעסוקתית, וכפי הנלמד מהתסקיר, במהלך השנים שקדמו למעצרו עבד בתפקידי ניקיון באולם שמחות בתל אביב.

מנגד ולחומרא, בית המשפט לוקח בחשבון העובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, כאשר לחובתו הרשעה משנת 2006 (ת"פ 550/2005 מחוזי באר שבע) בגין ניסיון השחתת גוף, חבלה במזיד ברכב, שבל"ר והפרעה לשוטר, בגינה הושתו על הנאשם שישה חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; וכן הרשעה משנת 2013 שעניינה ניסיון תקיפה סתם ושיבוש מהלכי משפט, בגינה הושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד. משקלו של עבר פלילי זה יהיה במשורה נוכח חלוף הזמן ונוכח העובדה כי אין המדובר בעבירות ממין העניין.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. לא זו בלבד שאין לדבר על הליכי שיקום, הרי שחרף התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית בתחום הסמים וחרף העובדה כי מדברי הנאשם עצמו זה משתמש באופן יומיומי ובמשך שנים בסמים, זה הביע דעתו כי אינו זקוק לטיפול, בין היתר נוכח גמילה פיסית אשר לדבריו ערך בעת מעצרו. בהעדר הליך טיפולי הרי שאותו מניע שעמד בבסיס מעשיו של הנאשם נותר ללא מענה, ומשכך יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד. נתון זה מקבל משנה תוקף נוכח האמור בתסקיר ולפיו לנאשם עמדות מקלות ביחס לעבירותיו, בפרט ככל שהדבר נוגע לשימוש בסמים, בהצטרף לקשר עם חברה שולית. יש בכל האמור לעיל כדי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של כל אחד מן המתחמים, אם כי לא בתחתיתו.

עבירות סמים, לא כל שכן עבירות סחר בסם, מחייבות השתת עיצום כספי כואב שיהיה בו כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות במעורבות בסחר בסמים על חשבון בריאותו של הציבור. בעניינו של הנאשם שבפניי, נוכח מצבו הכלכלי, מגבלותיו הרפואיות ונימוקים של לפני משורת הדין, הקנס הכספי יהיה מדוד ובמשורה.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. בכך יינתן משקל לכל אותן טענות שהועלו מצד ההגנה בכללן מצבו הרפואי של הנאשם ויתר הנתונים שפורטו בתסקיר. מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 8.2.2016 ;
- ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון;
- ג. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;
- ד. 1,500 ₪ קנס או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.17.

ניתן צו למוצג: סמים, להשמיד. ביחס ליתרת המוצגים ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב

לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ו, 05/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט